

به اقتصاد بقا بیندیشیم

محمد صادق ذاکری

#اختصاصی سخن معلم

طبق محاسبات قبلی در فرایند تهیه یک کیلو گوشت قرمز، سی هزار لیتر آب مصرف می شده است؛ در صورتی که طبق محاسبات بعدی، این رقم به هشتاد هزار لیتر بالغ شده است.

از محاسبات دقیق تر فعلی هم بی اطلاع هستیم. بیائیم به قول افلاطون، خود را به یک زندگی ساده عادت دهیم و با تسهیل زندگی خود و دیگران محیط زیست- ماده ی مقوم زندگی-را نجات دهیم.

فرافکنی و بهره مندی از سایر مکانیسم های دفاعی را رها کنیم و بفهمیم هر یک از ما به سهم خود می توانیم آلودگی کمتری به محیط زیست وارد کنیم.

در کتاب «کوچک، زیباست» اثر ارنست فردریک شوماخر(۱۹۷۷-۱۹۱۱) آمده است: «تکنولوژی انسان را از کار آفریننده و مفید که با دست ها و مغز انسان آفریده می شود، محروم ساخته و او با کار قطعه قطعه ای سروکار دارد که معمولا از انجام آن لذت نمی برد.»

آیا می توان با آن دسته از افرادی که اعتقاد دارند تکنولوژی در راه نادرستی قرار گرفته است، هم نوا شد؟ اگر پاسخ تا حدودی مثبت باشد، چگونه می توان با چنین نگرشی هم نوا شد؟

در پاسخ برای چگونگی هم نوا شدن نخست لازم است بدانیم شهامت بدون هوشیاری، بیهوده و هوشیاری بدون شهامت پوچ است.

حقا و حقیقتا هم نوا شدن و نه گفتن در برابر مدها و جاذبه های جدید نیاز به شهامت و هوشیاری توامان دارد و ما مستأجران موقتی محیط زیست می توانیم از نیمه راه جنگ با هستی بخش برگردیم و به «اقتصاد بقا» بیندیشیم تا کره زمینی که با توجه به عدالت میان نسلی متعلق به آیندگان نیز هست، نابود نشود.

سزاوار است سازندگان صلح و محیط زیست باشیم و یادمان باشد وقتی کره زمین- تنها قایق قابل زیست - به موادی آلوده گردد که موجب پیدایش نوزادان کم توان ذهنی در کودکان و نوادگان ما گردد، دیگر پیشرفت و سطح بالای زندگی چه معنایی خواهد داشت؟

در این روز ها که غالب استان های ایران به خصوص سیستان و بلوچستان گرفتارند، شکوه مرکز و جلوه های ظاهری اش نه تنها

دلپذیر نیست، بلکه امیدواریم روزی برسد که پیشرفت ایران با رفاه همه ی مردم و با سطح سلامت آنها و با فرصت دستیابی مردم به دستمزد عادلانه در مقابل کار- و نه برخورداری از امتیاز های ویژه (رانت)- با سطح بالای مشارکت مردم در تصمیم گیری ها و... اندازه گیری شود تا محیط زیست برای ما و نسل های آینده بیشتر تاب آورد.